

Spørgsmål 16:

Vil energiministeren oplyse, hvordan olieprisen for de statslige olie-køb fastsættes i henholdsvis England og Norge i tilfælde af uenighed mellem koncessionshaverne og de statslige olieselskaber?

Vil ministeren samtidig oplyse, i hvilke andre lande der eksisterer olienævn, der i tilfælde af uenighed skal afgøre købsprisen, hvor køberen (staten) kan udpege flertallet af udvalgets medlemmer?

Svar:

I Storbritannien har det statslige olieselskab BNOG ret til at købe 51 pct. af produktionen af olie og naturgas til markedsprisen.

Prisen fastsættes ved forhandling med de enkelte selskaber eller grupper af selskaber, der indvinder olien. Principielt skal de statslige køb ikke stille selskaberne finansielt ugunstigere end ved salg til anden side.

I tilfælde af manglende enighed om prisen afgøres denne af et panel af uafhængige eksperter.

Ifølge de oplysninger, der foreligger for energiministeriet, har der, bortset fra ved introduktionen af systemet, kun været få tilfælde af uenighed om prisen mellem BNOG og sælgerne.

I Norge har Statoil ikke køberet til en del af produktionen, jfr. besvarelsen af spørgsmål 18.

Jeg er ikke bekendt med olienævn i andre lande med samme funktion som det foreslåede olienævn. Det i svaret på spørgsmål 15 omhandlede petroleumsprisråd i Norge består af 5 medlemmer udnævnt af kongen. Rådets afgørelser kan påklages til olje- og energidepartementet, hvis afgørelser kan indbringes for domstolene.

Baggrunden for den valgte måde at afgøre disse spørgsmål på er således noget forskellig fra land til land, og der ses ikke at være noget umiddelbart sammenligningsgrundlag i forhold til den danske problemstilling.

Spørgsmål 17:

Vil energiministeren oplyse, hvorvidt ikke-statsejede olieproducenter i England har mulighed for at tilbagekøbe den olie, det statsejede selskab BNOG har køberet til? Såfremt sådanne muligheder eksisterer, hvorle-

des er de praktiske arrangementer og betingelser herfor?

Svar:

Som resultat af genforhandlinger af de britiske koncessioner, der var meddelt i de 4 første koncessionsrunder blev der i 1977 indgået såkaldte »participation deals« mellem regeringen, BNOG og olieselskaberne. Det vigtigste element heri var en ret for BNOG til at erhverve 51 pct. af selskabernes olieproduktion fra kontinentalsokkelområdet til gældende markedspriser.

Ordnningen er gennemført ved individuelle aftaler med de enkelte selskaber tilpasset disse situation og i øvrigt betinget af tidspunktet for aftalens indgåelse. Det samme gælder de tilbagekøbsrettigheder, som køberetten er kombineret med.

I den første aftale, indgået med BP 1. juli 1976, fik BNOG køberet til 51 pct. Der var aftalt følgende tilbagekøb:

1977	100 pct.
1978	100 pct.

For årene 1979–81 forudsatte tilbagekøb, at BP kunne skaffe BNOG tilsvarende mængder og kvaliteter olie fra andre kilder.

I de senest indgåede aftaler er tilbagekøbsmuligheden ifølge de for energiministeriet foreliggende oplysninger kun udtrykt som en principiel tilkendegivelse af, at energiministeren er parat til at drøfte spørgsmålet om tilbagekøb i forbindelse med BNOG's udøvelse af sin køberet. Ministeren har således afgørelsen af, om et ønske om tilbagekøb skal imødekommes.

Ved tilbagekøb efter de nævnte aftaler sælger BNOG til købsprisen. De praktiske arrangementer beror i øvrigt på aftaler mellem BNOG og selskaberne.

Med hensyn til koncessioner meddelt i 5. og 6. koncessionsrunde har BNOG en andel på 51 pct. i koncessionerne, og der er derfor ikke tale om køberet. Den nuværende britiske regering har forlangt, at BNOG sælger nogle af disse andele, men således at selskabet bevarer en køberet på 51 pct., uden at der gives tilbagekøbsrettigheder.

I den 7. koncessionsrunde er BNOG ikke obligatorisk partner i konsortierne, men har 51 pct. køberet, idet det er tilkendegivet olie-